

ת"ד 12442/08/16 - מדינת ישראל נגד אורן קובי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 12442-08-16 מדינת ישראל נ' קובי
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רות פלג בר דיין

המאשימה

נגד

הנאשם

אורן קובי
ע"י ב"כ עו"ד דויד גולן
ועו"ד דימה קרביצקי

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לגרם תאונת דרכים בנסיבות של אי ציות לאור אדום ברמזור ונהיגה בקלות ראש, עבירות על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה ועל סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, נטען כנגד הנאשם כי ביום 15.04.16, נהג את רכבו בתל אביב, ברחוב ליאונרדו דה וינצ'י, מדרום לצפון והתקרב לצומת מרומזר עם שדרות שאול המלך. נטען כי הנאשם לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת תוך שהוא חוצה את קו העצירה באור אדום, חסם בכך את דרכו של אופנוע עליו רכב המעורב, ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה נחבל רוכב האופנוע המעורב וכלי הרכב ניזוקו.

הנאשם כפר באישומים המיוחסים לו, ובמועדים 15.05.17, 07.06.17 ו- 03.07.17 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העידו: רוכב האופנוע המעורב (המתלונן) - יוסף כהן (ע.ת. 1), ובנוסף עד ראיה, רוכב אופנוע שנסע מאחורי המתלונן - אורי פורטנוי (ע.ת. 2) ובוחן המשטרה (ע.ת. 3).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

כאמור בסיום שמיעת ההוכחות החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק. ואלו נימוקי החלטתי:

1. מדובר בתאונה שנגרמה כאשר ברור כי בהעדר אור ירוק משותף ל-2 הנהגים, אחד מ-2 כלי הרכב המעורבים בתאונה, נכנס לצומת בניגוד לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו. כל אחד מהנהגים טוען כי הוא עצמו עבר באור ירוק. מדובר בגרסה מול גרסה.

כתב האיטום הוגש, כמקובל במקרים אלו, אך ורק על בסיס העובדה כי בחומר הראיות בתיק החקירה מצויה עדות נוספת, של עד ראיה (אורי פורטנוי) שרכב על אופנוע מאחורי המתלונן ובצמוד אליו, והעיד כי הבחין במתלונן מתחיל בנסיעה ממקום עמידתו ברמזור לפני הצומת וזאת כשהאור ברמזור בכיוון נסיעתם התחלף לירוק ובחסות האור הירוק.

2. בביהמ"ש במסגרת פרשת התביעה, העיד תחילה המתלונן, יוסי כהן, וסיפר את גרסתו. בפתח עדותו בחקירה ראשית נשאל על ידי התובעת: **"תספר את כל מה שקרה באירוע"** [עמ' 4 ש' 13]. העד תאר באריכות את התרחשות התאונה לשיטתו.

בהמשך, נשאל (שאלה מדריכה) על ידי התובעת: **"מי עוד הגיע לעזור לך?"** ועל זאת השיב: **"היה עוד רוכב אופנוע מאחורי שממש עזר לי. לקח את הפרטים"**. [עמ' 5 ש' 10].

בסיום חקירה ראשית נשאל העד שוב על ידי התובעת: **"מה הקשר שלך לאותו רוכב אופנוע שניגש אליך?"** ועל כך השיב:

"הרוכב אופנוע שנסע מאחורי זה חבר שלי. סיימנו את הלימודים ביום שישי, באותו יום של התאונה. אנחנו לומדים יחד. התלהבתי שאני הולך לראות אופנוע חדש. ביקשתי שילווה אותי ויעזור לי לבחור אותו. ונסענו כל הדרך משנקר יחד". [עמ' 6 ש' 1].

3. אורי פורטנוי שהעיד בביהמ"ש בישיבה הבאה (07.06.17) מסר בחקירה ראשית כי: **"אותו יום שישי נסעתי מר"ג לכיוון ת"א, נעמדתי מאחורי ה**בחור רוכב האופנוע**, ברמזור אדום"**. [עמ' 11 ש' 18], [ההדגשה בקו שלי. א.ה.].

רק בהמשך, בתשובה לשאלות התובעת הבהיר כי: **"כשאני אומר הבחור אני מתכוון ליוסי, שנהג באופנוע. אני נסעתי מאחוריו"** [עמ' 11 ש' 20].

ועוד בהמשך, שוב לשאלת התובעת הרחיב את תשובתו ומסר בצורה לאקונית כי: **"יוסי לומד יחד איתי. היינו בדרכנו לת"א אני מאחוריו"**. [עמ' 11 ש' 24].

4. על פי תיאור הדברים עד כה, עולות 2 עובדות המקימות לשיטתי, ספק בגרסת המאשימה.

ראשית, הוברר כי אין מדובר בעד ניטראלי. עובדת היותו של אורי פורטנוי חברו של המתלונן, פוגעת במשקל שניתן לתת לעדותו במיוחד נוכח העדות כפי שנמסרה בביהמ"ש כמובא לעיל.

עמוד 2

2 עדי התביעה, משום מה, "הצניעו" בעדותם בביהמ"ש את עובדת היכרותם והחברות ביניהם ואף את העובדה כי נדברו לנסוע ולרכב יחד והיו בנסיעה משותפת בעת שנקלעו לתאונה.

אינני סבור כי עדי התביעה בקשו לשקר חלילה או להסתיר מידע זה מביהמ"ש, שהרי המידע היה ידוע במשטרה. עם זאת היה מצופה שיזכירו, כל אחד מהם בנפרד בפתח עדותם, את העובדה כי היו בדרכם יחד וכי קיימת היכרות מוקדמת חברית בינם, ולא יתעלמו מעובדה זו.

טעם ראשון לסדק בגרסת המאשימה הוא העובדה כי אל מול 2 הגרסאות המתנגשות של הנאשם והמתלונן, לא נמצאה עדות ניטרלית התומכת בגרסת המתלונן, שכן עד התביעה אורי פורטנוי אינו עד "ניטרלי" במובן המקובל.

טעם שני לפקפק בגרסת המאשימה הוא התרשמותי כמתואר, מהנטייה של 2 עדי התביעה להצניע ולא להבליט את עובדת היכרותם/חברותם וזאת באופן תמוה, אשר מעלה ספק מה באמינות גרסת המאשימה.

5. לעניין זה ראוי אף להביא את דבריו ההגונים של בוחן ת"ד של המשטרה, אשר בתשובה לשאלת הסנגור, אישר את "הכלל הידוע" על פיו, בתאונות דרכים המתרחשות בתוך שטח צומת מרומזר, אי אפשר להעמיד לדין איש מהנהגים, כאשר מדובר בגרסה מול גרסה (כשכל אחד מ-2 הנהגים טוען שהוא עצמו עבר בירוק וטוען כנגד רעהו כי הוא זה שעבר באדום), אלא אם קיים חיזוק ראייתי התומך בגרסת אחד מהנהגים (בראש ובראשונה עדות עד ניטרלי לתאונה או למשל "אמרה" מפלילה של אחד מהנהגים).

ובלשונו של הבוחן (ע.ת. 3) כאמור, בתשובה לשאלת הסנגור:

" לשאלתך - אם במהלך חקירה אני שואל את העד אם הוא מכיר משהו מהמעורבים ואני שואל את זה בכל חקירה, והוא אומר לי כן, והוא מכיר, עד כמה הוא מכיר, אם הם חברים ונסעו אחד אחרי השני, ייתכן מאד והתיק היה הולך לגניזה". [עמ' 17 ש' 14].

בוחן המשטרה שהוצמד לטפל בתיק, מאשר בנוסף בעדותו כי לא ידע בעת שטיפל בתאונה ובעת שסיכם את הטיפול בה והמליץ להעמיד לדין את הנאשם, כי קיימת היכרות חברית בין המתלונן לעד "הניטרלי" אורי פורטנוי.

6. בהשוואת עדויות 2 עדי התביעה בבית המשפט מצאתי בנוסף גם סתירות מהותיות ביניהם:

א. המתלונן מוסר כי בעת שעמד ברמזור אדום בטרם החל בנסיעה (לשיטתו בירוק) אל תוך הצומת, חברו אורי פורטנוי עמד במרחק מאחוריו כאשר אוטובוס חצץ ביניהם. אורי פורטנוי כשעומת עם טענה זו בחקירתו הנגדית, טען להד"ם וכי לא היה כלל אוטובוס.

ב. המתלונן מסר כי הפגיעה ארעה מיד עם תחילת הנסיעה. העד פורטנוי מסר כי הפגיעה לא הייתה מיידית עם תחילת הנסיעה, אלא הייתה אחרי פרק זמן - **"זה לא היה ממש בהתחלה. אני התחלתי בנסיעה. לקח**

זמן. נסענו. הוא נכנס לצומת ואז".

7. עיון בעדויות הצדדים ובראיות שהוגשו ובמיוחד בתרשים מקום התאונה ובהצבעות שהצביעו העדים והנאשם על גבי התרשים, בביהמ"ש, לגבי מקום האימפקט, מעלה אף הוא ספק בגרסת המאשימה אשר בבסיס כתב האישום.

מקום האימפקט מרוחק כ-2 מטרים בלבד מקו העצירה שלפני הצומת, בכיוון נסיעת המתלונן. המתלונן וחברו העידו כי המתלונן החל בנסיעה והספיק לחצות מרחק קצר מאד עד לתאונה.

מקו העצירה המסומן בניצב לרמזור שבכיוון נסיעת הנאשם ועד למקום האימפקט מרחק ניכר. מדובר בצומת רחב יחסית (בכיוון נסיעת הנאשם), צומת "T" כאשר מרחק הנסיעה של הנאשם עד למקום האימפקט, לפי עדותו ועל פי המסומן בתרשים, כ-30 מטר לערך.

הכף נוטה יותר כלפי תרחיש בו המתלונן חצה את קו העצירה באדום ופגע בנאשם, מאשר כלפי התרחיש שבו הנאשם חצה את קו העצירה באדום והספיק לחצות את כל רוחב הצומת עד שפגע במתלונן בתוך הצומת.

מבין 2 הגרסאות, של הנאשם ושל המתלונן, לא אוכל להעדיף את גרסת המתלונן או למעשה לא אוכל להעדיף במידה הנדרשת במשפט הפלילי אף אחת מהגרסאות (ללא חיזוק מתאים) ומכאן התוצאה המתבקשת, זיכוי הנאשם מחמת הספק.

סיכום:

בתיק זה כאמור, עמדו עדויות הצדדים על בסיס "גרסה מול גרסה", כאשר הנאשם מחד והמתלונן מנגד, טוענים שניהם כי נכנסו לצומת באור ירוק, דבר שאינו אפשרי. כפועל יוצא טוענים הצדדים זה לזו, כי הצד השני עבר עבירה, בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום.

משום כך, ההכרעה בין גרסאות הנאשם והמתלונן, תעשה בעיקר על סמך התרשמותי ממהימנות ואמינות עדותם ובהתאם ובמידה רבה אף מתוך התרשמותי מאופן חקירת התאונה על ידי בוחן תאונות הדרכים מטעם המשטרה.

לאחר ששמעתי את מכלול העדויות והראיות שהביאו הצדדים בפני, אני מוצא כי בגרסת המאשימה נפלו ספקות כמתואר ולכן לא אוכל לקבוע מעל לכל ספק סביר, ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, כי הנאשם הוא זה שנכנס לצומת בשעה שאור אדום דולק דווקא ברמזור בכיוון נסיעתו.

לאחר שמיעת ראיות הצדדים ולאור כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי כאמור מעל לכל ספק סביר כי הנאשם הוא זה שנכנס לצומת בניגוד לאור אדום, כפי שבקשה המאשימה לשכנע.

לפיכך אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק.

מזכירות תעביר העתק הכרעת הדין לצדדים ולבאי כוחם.

הדין הקבוע למתן הכרעת דין במעמד הצדדים - מבוטל.

הנאשם פטור מהתייצבות נוספת בביהמ"ש.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ז, 14 יולי 2017, בהעדר הצדדים